יה א מיי פי״ד מהל׳ שנת

ל) עירוביו לד. כתובות לל:. מיכובין כד. כמובות כה.
 [בעירובין ובכתובות לה.
 נוכר בן יעקבן, ג) [ליתה],
 ד) עירובין לח., כד) תוספתה
 שבת פרק ה, ו) לקמן קיו. עירובין ו. [יב:] כב. נט: לה., הערוך ועי' מנחות סו:ן,

הגהות הב"ח

(א) גמ' ואחד המכנים אחד המושיט ואחד הזורק כן עזמי: (ב) רש"י ד"ה אזר רשות הרבים מרה"י לרה"ר דרך צדי רה"ר כגון מלר: (ג) ד"ה לא עירכו וכו׳ למורה להכחיק האדם מן העבירה שלם יוצים: (ד) תום' ד"ה שלמו יופיתו. לו) דמום לי ה המושיט וכו' מדרך לדי לענין מרציא ה"ג לא נילף וכו' וי"ל דלכן עואי מרציא דרך לדי:

לעזי רש"י קנפני"א. ערבה, שדות.

→ מוסף רש"י

צדי רה"ר. סמוך לבמים, שנותנין להלן מן הבמים אבנים ומכשולים להרחיק . חיכוך העגלות ומאותן חפופי מיכון הענות ותחתן מפופי ...
ולפנים קרי לידי רה״ר ה״ר ה״ר בתבות לא״. סרטיא. דרן הילון לנני לדס, ופלטיא. מחוב לצוקים (ערובין במוארת המפולשין.
בדומין לדגלי מדכר, דכל מילי שדומין לדגלי מדכר, דכל מילי באתר ממשכן גמרינן, ועגלות דשבת ממשכן גמרינן, ועגלות של לויים ברוחב י"ו אמה אזלי, כדאמרן בהזורק (לקמן לט.) הלכך לא הוי רה"ר בציר מי"ו אמה רוחב ומפולש בניר תי"ו מתה רוחב ותפוכש מג' רלשון (ערובין ב.). אדם עומד על האסקופה נוטל כו'. ולפילו ליסורל דרבן ליכל (שם לג.). מי שיש לו שני בתים כו". לעיל מניה איירי בבונה עליה מבית לבית פי תקרה יורד וסותם, נפרק כל גגות העיר (ערובין לה.) וקאמר בברייתא יתר על כן, אפילו היכי דליכא פי תקרה, היכי דליכא פי תקר היכי דליכא פי תקר מפיטו שיפי לפיכח פי מקרט, הואיל ואיכא שתי מחיצות מעלייתא, מחיצת הבית מכאן ומחילת בית השני מכאן, סגי

רבינו חננאל

בתקנתא פורתא (שם ו.)..

ואמרי מידי דהוה אמוציא ואמרי מידי דוווו אמוציא דרך צידי רשות הרבים, התם לאו אע"ג דאי מנח ליה בצידי רה"ר פטור, כי מפיק לה לרה"ר חייב, הכא נמי כך. והוא דאית לההוא כותל . מהוא צידי רה"ר חיפופי פי׳ אבנים יוצאות מן הקיר כזיזים כדי שלא יחופו ויחככו הבהמות ובני אדם יותככו הבהמות ובני אדם העוברים ובאין בקיר ויהרסוהו, דאפילו לד' אליעזר דאמר צידי רה"ר כרה"ר הן, היכא דאיכא חיפופי דברי הכל לאו ברה"ר נינהו. א"ר יותנן ברה"ר בי נינהו. א"ר יותנן מוברי בי נינהו. א"ר יותנן מוברי בי נינהו. א"ר יותנן מודה בן עזאי שהזורק מחנות לפלטיא דרך סטיו חייב, תניא נמי הכי אחד הזורק ואחד המושיט ואחז המוציא ואחד המכניס מחנות לפלטיא דרך סטיו . חייב. בז עזאי אומר המוציא יהמכניס פטור המושיט יהזורק חייב, מ"ט לא

מידי דהוה אמעביר חפץ בר"ה. יותר מד' אמות וכל כמה דלא מנח ליה פטור וכי אנחיה חייב ואע"ג דאיפסיק הילוכא ביני וביני: מסחלם ד' לסוף ד'. אמות מלומלמות: לכולי עלמא מקום היוב. אם יטלהו חוץ לד׳ ויניחהו כאן שהרי העבירו ד׳ שלימות: אלדי

ר"ה. מרה"י לר"ה(כ) כגון חלר שנפרץ לר"ה דהוי מקום המחילה לדי ר"ה ופליגי בה ר' אֿליעזר ורבנן בעירובין בפ׳ כל גגותי ואמרי רבנן דלאו כר״ה דמו ואפ״ה כי אפיק מרה״י לר״ה דרך שם חייב: היכח דליכח חיפופי. כגון ההיא דעירובין: היכא דאיכא חיפופי. נועלים יתדות קטנות לפני הכותל שיחופו שם עגלות וקרונות ולא יחופו בכותל ויפילוהו: מי שמעת ליה. דהוי ר"ה ואפילו הכי כי מפיק לר"ה דרך שם חייב: בוורק. מחנות לפלטיה דרך סטיו דחייב דהא לא נח בכרמלית מידי: המכנים והמוליה פטור. דמהלך כעומד והא נח גופו בכרמלית: ד' רשויות. כולהו מפרש ליה: גדר. כותל שהוא גבוה י' ורחב ד' הוי רה"י: סרטית. מסילה שהולכין בה מעיר לעיר: פלטית. רחבה של עיר ששם מתקבלין לסחורה: ומבואות. של עיר רחבים י"ו אמה: המפולשיו. משני רחשיהן שלפלטיח: ענוש כרת. בלא התראה: ונסקל. בהתראה: בקעה. שדות הרבה קנפני"א בלע"ו: איסטוונים. שלפני החנויות שיושבים שם סוחרים: והכרמלית. לקמיה ש פריך אטו כל הני ים ובקעה לאו היינו כרמלית דקתני תנא לעיל: אינן לא כרשות היחיד. משום דדמיא לרה"ר דאין להם מחילות: ולא כרה"ר. דאינן דומין לדגלי מדבר דלאו להילוכא דרבים עבידי: אין נושחין ונותנין בתוכן. כלומר חין מטלטלין בהן אלא בתוך ד' משום דדומין לר״ה וגזרו בהן רבנן אטו ר"ה: ואם הוליא והכנים פטור. וזו היא כרמלית האמורה למעלה: חלר של רבים. שפתוחין לחלר "בשוגג חייב חמאת במזיד ענוש כרת ונסקל בתים רבים וחלר פתוחה לרה"ר ובני יאבל ים ובקעה ואיםטוונית והכרמלית אינה הבתים יולאים דרך החלר לרה"ר: לא כרה"ר ולא כרה"י יואין נושאין ונותנין ומבוחות שחינן מפולשין. שרחשו בתוכה ואם נשא ונתן בתוכה פטור "ואין אחד סתום וחלרות פתוחין לו ובני מוציאיז מתוכה לרה"ר ולא מרה"ר לתוכה החלרות יולאין דרך מבוי לרה"ר: עירבו. כל הבתים של חלר יחד בפת ואין מכניםין מרה"י לתוכה ולא מתוכה וכן לענין המבוי אם עירבו החלרות לרה"י ואם הוציא והכנים פטור יחצרות של הפתוחות לו ביחד: מותרים. להכנים רבים ומבואות שאינן מפולשין עירבו מותרין ולהוליא מן הבתים לחלר וכן מן לא עירבו אסורים אדם עומד על האיסקופה החלרות למבוי: לא עירבו אסורין. נוטל מבע"ה ונותן לו נוטל מעני ונותן לו ובלבד מפני שהבית מיוחדת לבעליה והחלר שלא ימול מבעה"ב ונותן לעני מעני ונותן רשות לכולן ונמצא מוציא מרשות לבעה"ב ואם נטל ונתן שלשתן פטורים אחרים לרשות אע"פ ששתיהן רה"י לעשות סייג לתורה להרחיק (נ) שלא יוליא אומרים איסקופה משמשת ב' רשויות בזמן מרה"י לרה"ר. והך מילתא לאו שהפתח פתוח כלפנים פתח נעול כלחוץ ואם מחילוק ד' רשויות היא דבין עירבו היתה איסקופה גבוהה י' ורחבה ד' ה"ז רשות בין לא עירבו רה"י היא והמוליא לעצמה: אמר מר זו היא רה"י למעומי מאי מתוכו לרה"ר חייב: אדם עומד על

ביד דהוה אמעביר חפץ בר"ה. ה"ל למנקט המוליא דאיירי ביה נקט מעבירב נקט ליה נמי השתא ובכל עניני העברה בר״ה קאמר: התם כל היכא דמנה ליה מקום חיוב הוא. גומולים ומושיט

> מידי דהוה אמעביר חפץ ברה"ר התם לאו אע"ג דכמה דנקים ליה ואזיל פטור כי מנח לי חייב ה"ג ל"ש מי דמי התם כל היכא דמנח ליה מקום חיוב הוא הכא אי מנח ליה בסטיו מקום פטור הוא אלא מידי דהוה אמעביר חפץ מתחלת ד' לסוף ד' התם לאו אע"ג דאי מנח ליה בתוך ד' אמות פטור כי מנח ליה בסוף ד' אמות חייב ה"ג ל"ש מי דמי התם לגבי דהאי גברא מקום פטור הוא לכ"ע מקום חיוב הוא הכא לכ"ע מקום פטור הוא אלא מידי דהוה אמוציא מרה"י לרה"ר דרך צדי רה"ר התם לאו אע"ג דאי מנח ליה אצדי רה"ר פטור וכי מנח ליה ברה"ר חייב ה"ג ל"ש מתקיף לה רב פפא הניחא לרבגן ידאמרי צדי רה"ר לאו (בן יעקב) כרה"ר דמי אלא לר' אליעזר דאמר צדי רה"ר כרה"ר דמי מאי איכא למימר א"ל רב אחא בריה דרב איקא אימור דשמעת לר"א (בן יעקב) דאמר צדי רה"ר כרה"ר דמי היכא דליכא חיפופי אבל היכא דאיכא חיפופי מי שמעת ליה הלכך להא דמיא "א"ר יוחגן ומודה בן עזאי בזורק תניא גמי הכי אהמוציא מחנות לפלמיא דרך סמיו חייב אחד המוציא ואחד המכנים 🚳 ואחד הזורק ואחד המושים בן עזאי אומר המוציא והמכנים פמור המושים והזורק חייב: יּתְ״ר בּד׳ רשויות לשבת רה"י ורה"ר וכרמלית ומקום פמור ואיזו היא רה"י יחריץ שהוא עמוק י' ורחב ד' וכן גדר שהוא גבוה י' ורחב ד' זו היא רה"י גמורה ואיזו היא רה"ר יסרטיא ופלטיא גדולה ומבואות המפולשין זו היא רה"ר גמורה אין מוציאין מרה"י זו לרה"ר זו ואין מכניסין מרה"ר זו לרה"י זו ואם הוציא והכנים

סלמעלה מי׳ פטור המ״מ תחתיו ∞ הוי פליגי בעלמא ה״א כי פליגי רבנן . עליה ה"מ היכא דאיכא חיפופי אבל היכא דליכא חיפופי מודו המ"ל משמע דר"א נמי פליג בדאיכא חיפופי וי"ל דה"ק קמ"ל דהיכא דליכא חיפופי דוקא פליגי אבל היכא דאיכא חיפופי מודה רבי אליעזר" אי נמי ההיא סוגיא כרב פפא דהכא דלא מחלק: המושים והזורק חייב. ול״ת חורק כיון דלא יליף דרך סטיו מדרך לדי לענין (ד) מעביר ה"ג לא נילף בזורק ומושיט וי"ל דלבן עוחי מעביר דרך לדי נמי פטור אע"ג דהיה במשכן משום דמהלך כעומד דמי

לעיל אדכל כמה דלא מנח ליה מיפטר אלא משום דבתר הכי

ומעביר ד"א בר"ה דרך למעלה מי׳

דחייב™ אע"ג דאי הוה מנח ליה

אבל זורק ומושיט דרך סטיו יליף מזורק ומושיט דרך לדי: ארבע רשויות לשבת. ק׳ לרשנ״ל ליתני ה' רשויות דהא קרפף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה יא הזורה מר״ה לתוכו או איפכא חייב ואין מטלטלין בו אלא בד"א וי"ל דההיא רה"י גמור אלא לענין דאין מטלטלין בו אלא בד"א עשאוה"ב ככרמלית והרי כבר שנה רה"י וכרמלית ולהכי נמי לא תני חלר שלא עירבויגי: ברמלית. ידבירושלמי בריש שבת תני ר' חייא כרמל רך י (ומלא) שו לא לח ולא יבש אלא בינוני ה"נ כרמלית אינו לא כרה"י ולא כר״ה: יתר על כן א״ר יהודה. הכי מיתני׳ בתוספתה פרק ז' [ה"ט] דעירובין אחד חלון שבין ב' חלרות ואחד חלון שבין שני בתים כו' וגשרים ונפשות ור"ה מקורה מטלטלין תחתיו בשבת דברי ר' יהודה יתר על כן א"ר יהודה כו' פירוש יתר ע"כ בשני בתים משני לדי ר"ה דאף על גב דליכא למימר פי תקרה יורד וסותם כמו בגשרים ונפשות ור"ה מקורה דרישה אפ״ה נושה ונותן באמצע דקסבר ר"י ב' מחיצות דאוריי׳ כדאמרן בפ׳ כל גגות (עירובין נה.) וא"ת אמאי לא מייתי הכא מתני"

אמאי מודה במושיט

ים ב מיי׳ שם הלכה א וסמג שם טוש"ע א"ח סימן שמה סעיף א: ב ג מיי שם טוש"ע שם סעיף ב: :סעיף ו בב ה מיי׳ פ״א מהלי שבת

במקום שמהלך מקום חיוב הוא אבל סטיו הקרקע נמי מקום פטור הוא: בידי דהוה אצדי ר"ה. ומ״ת מה פשוט לן יותר דרך לדי ר״ה סי׳ שמה סעיף יד: בד ז מיי׳ שם הל׳ יא וסמג מדרך סטיו וי"ל דדרך בית שיש שם נוש"נו ח"ה מי לפניו לדדין וכן היה מסתמא במשכן ::

היכא דאיכא חיפופי כו'. ומימה מוש"ע שם קע"ל: בפ' כל גגות ועירוביו לד. ושם) בו ט מיי׳ פ״א מהלכות עירוביו הל' ה סמג פריך ולפלוג בלדי ר״ה דעלמה פירוש ואמאי פליגי בחלר שנפרלה ומשני אי

סי שסו סעיף א וסי שפו סעיף א: סעיף א: בו י מיי פי"ו מהלי שבת הלכה י סמג טוש"ע א"ח סי" סעיף ב: סמג

גליון הש"ם

תום' ד"ה התם כל היכא כו' למעלה מי' פמור. עיין לקמן קנ ע"ל מד"ה והולילו:

מוסף תוספות א. מהאי טעמא נמי. תוס' הרא"ש. ב. מתחלת

ארבע לסוף ארבע. מוס׳

אובע יסוף אובע. מוס הרחש, ג. וא״ת ולימא מידי דהוה אמוציא וכו׳. מוס׳ הרחש, T. לפי שכן דרך בני קהת. לשנ״ח. ה. י״ל שאני התם [דהרי]. סמוכין לאהלים כדי שלא האונם (דיהור). סמוכין לאהלים כדי שלא יחופו בהם בני אדם. מוס׳ הרא״ש. I. על פלוגתא אליעזר ורבנן. תוס׳ הרא"ש. ח. לרשות הרבים. ים׳ הרא״ש. 10. לרבגן ברמלית היא. רשנ״א. כדפרישית שהיו יתידות אצל אהלים. מוס׳ הרח״ש. יא. שדינו מחולק מאלו כדאמרינן בסמוך (לקמן ז.). לשנ"א. יב. חכמים. תוס׳ הרח״ש. יג. וכמו שפירש״י ז״ל (בד״ה לא עירבו). רשנ״ל. יד. פירש רש"י ו"ל לעיל ג: מלשון ייר יררתל וישעיה י) ואחרים פירשו (בפיה"ת להרמצ"ס על מתני', וכן . בפי' הר"ו על הרי"ף) בייו ביייונ בעלה למד שאינה לא פנויה ולא בעולה כך זה אינו לא רשות היחיד ולא רשות הרבים, [אבל]. ריטנ״א. 10. נתוס׳ הרא״ש וריטנ״א

רב נסים גאון

מתקיף לה רב פפא הניחא לרבנן דאמרי צידי רשות הרבים לאו כרשות הרבים דאמו, אלא לר' אליעזר (ופליגא) [ופלוגתא] דר אליעזר ורבנן במסכת עירובין בפרק כל גגות העיר בייבין עפוק כל גגות העיר (דף צד) דתנן חצר שנפרצה לרה"ר המכניס מתוכה לרה"י או מרה"י לתוכה (ון-צו) יותן הצו שנפוצה לרה"ר המכניס מתוכה לרה"י או מרה"י לתוכה חייב דברי ר' אליעזר וחכמים אומרים מתוכה

למעלה שאינו חשוב רשות לעלמו לפי שאינו רחב ד' כדמפרש לקמן [ח:] ובטל אצל רה"י ואצל רשות הרבים: ובלבד שלא יטול כו'. דמולול באיסורי שבת לכתחלה לגרום הואה מרה"י לרה"ר וגזירה דילמת אתי לאקולי ולאפוקי להדיא מרה"י לרה"ר: משמשם שתי רשויות. פעמים שהיא משמשת בתורת רה"י ופעמים כרה"ר ולקמיה מפרש לה בשילהי כולהי שמעתתא [ט.]: הרי זו רשות לעצמה. אע"פ שהיא רה"י כדאמרינן לעיל בגדר גבוה י' ורחב ד' הויא רשות בפני עלמה ואין מוליאין מן הבית לתוכה ולקמן [שם] מפרש טעמא: בשני לדי רה"ר. זו כנגד זו: לקל וחכמים אומרים מתוכה לקי וחכמים אומרים מתוכה לה"ד וחכמים אומרים מתוכה לה"ד ומרה"ד ברה"ד ברה"ד ברה"ד האמו, ורבנן לה"ד ומרה"ד האמו, ורבנן

למעומי הא 'דר' יהודה ידתני' יתר על כז א"ר

יהודה מי שיש לו ב' בתי' בשני צדי רה"ר עושה

לשבת. רח"י ורח"ר כרמלית ומקום פטור. פשיטא היא זו הברייתא וגם פירשוה הראשונים ממני. איזו היא רח"י חריץ עמוק יי י טפחים ורחב ד׳, וכן גדר גבוה י׳ ורחב ד׳ זו היא רה״י גמורה, זו היא למעוטי הא דתני ר׳ יהודה מי שיש לו ב׳ בתים בשני צדי רה״ר

האסקופה נוטל מעני העומד בחוץ

ונותן לו כו'. חה מקום פטור שהחכר

מררי צידי רשות הררית לאו ררה״ר דאמו.